

**Mše svatá ke cti 14 františkánských mučedníků
14. října 2012,
kostel Panny Marie Sněžné, Praha**

Nejdůstojnější otcové a bratři františkáni ze
zdejší komunity u kostela Panny Marie Sněžné,
drazí farníci,
milí věřící,

1. Jsem velmi rád, že jsem se mezi Vás mohl vrátit u příležitosti blahorečení čtrnácti františkánských mučedníků. Jde o událost všemi dlouho očekávanou, jak si na to vzpomínám ještě z let své služby Apoštolského nuncia v Československu a později v České republice. Ze srdce děkujeme Svatému otci za to, že se rozhodl zařadit tyto bratry mezi blahoslavené, aby je celá církev mohla uctívat a připojit je tak k početnému zástupu českých a slovenských mučedníků, ke svaté Ludmile, svatým Václavovi, Vojtěchovi, Janu Nepomuckému, Janu Sarkandrovi, mučedníkům košickým a blahoslavenému Hroznatovi. Oni dnes, ozdobeni mučednickou korunou prolité krve, obohacují náboženské dějiny této požehnané země. Heroickým způsobem naplnili a prožili evangelní blahoslavenství pronásledovaných pro spravedlnost: *„Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí, potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu...”* (Lk 6,22n). Ano, oni už obdrželi nesmírnou odměnu, protože prolili krev, a to právě tady, uvnitř tohoto chrámu a konventu Panny Marie Sněžné a v blízkém okolí. Když my sem dnes vstupujeme, uvědomujeme si, že zem, na které stojí naše nohy, je posvátná! Žijeme skutečně v zemi svatých!

2. Když nasloucháme líčení o jejich smrti podstoupené z lásky ke Kristu, jak veliké bylo jejich utrpení, ještě teď cítíme mrazení v zádech. Proto jim děkujeme jednak za jejich velkou duchovní sílu a také za hrdinskou odvahu a trpělivost. Čech P. Bedřich Bachstein byl proklán kopím do srdce; Španěl P. Juan

Martínez, se snažil chránit vlastním tělem ciborium s Nejsvětější Svátostí před zneuctěním: někdo mu vrazil kopí do zad. A nemocného P. Šimona, francouzského kněze, ubodali na lůžku. Italského kněze, P. Bartolomea Dalmasoniho z Ponte San Piero u Bergama, ubili k smrti ranami šavle; Bratr Jeroným, svobodný baron z Arese, také Ital, narozený v Miláně, ještě jáhen, skonal při modlitbě u oltáře Panny Marie Pomocné, probodnutý dlouhým mečem. Další velmi mladý Ital, podjáhen bratr Kašpar Daverius, se spolu s klerikem Jakubem z bavorského Augsburgu a se svým krajanem bratrem Didakem Janem ukryli do věžičky; byli však pronásledováni a svrženi na střechu kostela a z ní se zřítily na zem. Bratrovi Klémensovi ze Švábska, který teprve dokončil noviciát, byla hlava rozřezána oboustrannou sekerou; rovněž Holanďan, bratr Krištof Zelt, nejstarší ze všech, starší kuchař, který krutou smrt bratří předpověděl tři dny předem, zemřel s hlavou rozseknutou řeznickou širočinou. Ital, bratr Giovanni Bodeo, laik, byl zabit ranou šavle stejně jako i tři Češi, mladší kuchař laik Emmanuel, novic laik Antonín a novic klerik Jan. Čtrnáct mučedníků, kteří se jako „libá vůně“ (Ez 20,41) nabídli v oběť Bohu.

3. Tito mučedníci dnes mohou být představeni jako příklad pro církev a pro svět, protože hrdinným způsobem dosvědčili onu lásku, která je poznávacím znamením věřících v Boha a následovníků Krista. Do praxe uvedli to, co nám připomněla liturgie ve čteních ze Starého i Nového zákona dnešní mše svaté. Prorok Sofoniáš vybízel k pokoře a tichosti: *„Hleďte Hospodina, všichni pokorní v zemi, kteří jednáte podle jeho výroku. Hleďte spravedlnost, hleďte pokoru, snad se skryjete v den Hospodinova hněvu. Uprostřed tebe zanechám lid pokorný, chudý. Budou hledat své útočiště v Hospodinově jménu...“* (Sof 2,3; 3,12). A u svatého apoštola Petra jsme četli: *„I kdybyste museli trpět pro spravedlnost, blaze vám! Nebojte se jich, když vám vyhrožují, a nedejte se zneklidnit. Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu... Je přece lépe, abyste snášeli utrpení – chce-li to tak Bůh – za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného“* (1Petr 3,14.17).

4. Proto je příklad těchto pokorných a zároveň velkých mučedníků velmi aktuální. Především nás něžně vybízejí

k následování Krista; vždyť jsme křesťany (jeho vyznavači) a máme žít věrně podle evangelia. Dnešní svět umírá kvůli nedostatku lásky! Umírá kvůli egoismu, nezájmu o druhé, pro uzavřenost – hluchotu – vůči potřebám i těžkostem druhých! My křesťané máme hlásat Kristovo učení skrze zasahující sílu příkladu a sami se od něho učit, jak prožívat lásku k Bohu a k bratřím a sestrám. Našich čtrnáct mučedníků dosvědčilo tuto lásku za cenu těch největších utrpení. Doslova uskutečňovali to, co Kristus říká v evangeliu, kterému jsme naslouchali: *„Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují“* (Lk 6,27-28). A v Janově evangeliu nám Pán Ježíš zjevil, že nás miluje láskou, nad kterou není větší: *„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“* (Jan 15,17). Ježíš nás tak nesmírně miloval, že za nás položil svůj život: za nás, kteří jsme byli hříšníky, kteří jsme si nic nezasloužili; neváhal obětovat sám sebe a odevzdat všechno, aby nás zachránil. Tito mučedníci jej doslovně napodobili. Podobně naším úkolem je obejmout druhé, všechny ostatní, přátele i nepřátele, protože Kristus nás miloval jako první.

5. Toto učení dostává ještě hlubší význam, protože naši blahoslavení mučedníci byli františkáni. Víme, že svatý František po mučednictví neustále toužil a jeho příklad pak oslovil tolik jeho duchovních synů a dcer, aby jej napodobovali. Kolik bylo františkánských mučedníků během staletí! Mezi ně se nyní řadí i naši pražští františkáni, mučedníci. Svatý František celým svým životem zblízka následoval Krista ukřižovaného. Chtěl vystoupit na kříž spolu s Paní chudobou, aby se co nejdokonalejším způsobem Kristu připodobnil. Nastoupil dobrodružnou cestu, aby obrátil vzdálené národy. Čelil neznámému, aby hlásal Ježíše Krista nevěřícím a podstoupil pro něho smrt. Jak píše svatý Bonaventura: *„Bylo to ovoce mučednictví, které jej více přitahovalo; byla to touha zemřít pro Krista, což si přál vroucněji než všechna jiná ctnostná a paměťhodná díla... (Svou cestu ale musel pro nemoc přerušit). Zápal milosrdenství jej však hnál k mučednictví takového druhu, že se pokusil odejít do nevěreckých zemí, aby šířil víru v Nejsvětější Trojici prolitím své krve“* (Legenda Maggiore, IX,6; Františkánské prameny, I,1171, str. 915-916).

6. Konečně, sami mučedníci nám říkají, že skutečný ekumenismus se opírá o lásku. Vždyť *„Tito mučedníci, jako malé stádo něžných a mírumilovných oveček se nikdy nedopustili ničeho proti nekatolíkům; jakékoliv násilí jim bylo naprosto cizí. Jejich apoštolát se opíral jenom o sílu Božího slova, o modlitbu, o věrnost Bohu a jeho evangeliu, o příklad života. Jejich působení spočívalo v trpělivosti, mírnosti, odevzdanosti Bohu a především v lásce“*.

Blahoslavený papež Jan Pavel II., když připomínal aktuálnost a příklad mučedníků, velmi zdůrazňoval ekumenickou sílu mučednictví a v římském Koloseu k tomu dne 7. května 2000 řekl: *„Vzácné dědictví oněch odvážných svědků je společným vlastnictvím pro všechny církve a církevní společenství. Je to dědictví, které mluví mocnějším hlasem než skutečnosti, které nás rozdělují. Ekumenismus mučedníků je přesvědčivější; ukazuje cestu jednoty křesťanů jednadvacátého století. Je to dědictví kříže, prožívané ve světle Velikonoc: dědictví, jež obohacuje a posiluje křesťany, kteří kráčejí v novém tisíciletí“* (č. 5; *Insegnamenti di Giovanni Paolo II, XXIII,1,2000, str. 776*).

Dnes tedy musíme být vděční našim pražským františkánským mučedníkům a celému zástupu mučedníků všech dob, že současné ekumenické vztahy se staly mnohem bratrštějšími, konstruktivnějšími a nosnějšími: natolik, že můžeme budovat civilizaci lásky.

Drazí bratři a sestry, tomu všemu nám dává naslouchat čtrnáct pražských františkánských mučedníků. V jejich hlase slyšíme samotného Ježíše: *„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy“* (Jan 13,34). Toto blahořečení pro nás bude velkým povzbuzením k lásce a milosrdenství. Kéž nám čtrnáct mučedníků, které milujeme a kteří ještě více milují nás, pomáhá prožívat každý den ve světle lásky a zápalu pro Boha a pro druhé.

Amen.